ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 17/2019: 23 oktober. Fest i vindskyddet. 22 deltagare. 8 km.

Först, tack vädrets makter än en gång. Sensommarväder, nästan vindstilla så gott som hela dagen. Tisdagen och torsdagen var blåsiga men inte onsdagen.

Vi började vandringen vid Ljunghusens hållplats Storvägen, där de flesta redan väntade på deltagarna som kom med bussen från Höllviken. Genast gick vi in på stigen mellan de stora bostadslängorna in i ”ramslöksskogen”. Där fanns nu bara högar med löv och björnbärssnår.

Men snart var vi uppe på den gamla banvallen som förr hyste järnvägsrälsen mellan Höllviken och Skanör. Där går Skåneleden fram till en stege som bär in i björkskogen på norra sidan. Klättring över stättor innebär stor glädje för fotografen; alltid fina aktivitetsbilder med omedvetna ”offer”.

Snart blev det ny klättring över staket. Alla hjälper alla, det är också tillfredsställelse för arrangören, dvs mig. Det är precis det jag vill ska hända under vandringarna. Hjälpsamhet och medkänsla.

Vandringen över hedlandskapet med ljung och buskvegetation är en fägnad för ögat. Med vandrarna i blickfånget blir det kalasbilder, tycker jag. Så kom vi fram till näsduken! Den hade jag knutit fast på en porsbuske under vår rekognosering några dagar innan. Det var nämligen med viss svårighet man kunde forcera ett vattenfyllt område och vi hade hittat en relativt säker väg. Vid näsduken! Som jag glömde ta med mig hem!

© Eva Marie Bramsved

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 17/2019: 23 oktober. Fest i vindskyddet. 22 deltagare. 8 km.

Nu väntade en frågesport på deltagarna; ordfrågorna i det senaste högskoleprovet. 20 st, en till var och en att läsa upp och ställa de övriga till svars. Varför nu detta? Jo, jag ville få tid att göra upp eld i brasan vid det nyuppbyggda vindskyddet.

Gussi och Christina fick hjälpa mig. Fast egentligen skulle de i hemlighet duka upp till fest på bordet intill. De skulle fira sina 200 resp 100 gånger med vandrarna på detta sätt. Dryck och tilltugg.

Vi avlägsnade oss, gjorde våra plikter och invänta-de gästerna. Men de dröjde. De hade gått noggrant tillväga. Ingen fråga lämnades obesvarad. Alla rätt blev det! Vad sägs om tillika och tämligen? Nästan svårare om man fick höra alternativen.

© Eva Marie Bramsved

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 17/2019: 23 oktober. Fest i vindskyddet. 22 deltagare. 8 km.

Nu väntade utskänkningen. Skålar utbringades för de flitiga vandrarna. Pausen vid vindskyddet varade längre än vanligt. Elden skulle först brinna ut, flaskorna tömmas och buskar uppsökas. Sedan bar det iväg.

Snart var vi på Skåneleden igen uppe på banvallen. En ensam blå lupin blommade vid vägkanten. Det är konstigt att den betraktas som en invasiv växt, som ska undvikas i våra trädgårdar. Den är ju så vacker och ståtlig, men otroligt aggressivt förökande tydligen.

Vid skytteklubbens tillfartsväg ledde Skåneleden oss mot väg 100 och strax före till höger på en stig parallellt med densamma. Nu var det dags för dagens svåraste del; korsandet av den trafikerade vägen. I samlad skara gick vi snabbt över den vid första större lucka i trafiken.

© Eva Marie Bramsved

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 17/2019: 23 oktober. Fest i vindskyddet. 22 deltagare. 8 km.

Så kom vi över till Skåneledens avsnitt över ”heden” eller som jag föredrar att kalla den vid dess rätta namn, Skanörs ljung. Där lade vi märke till en egendomlig växt i stor mängd. Den såg ut som en liten stjärna. Eva som hade minnen från Dalarna var säker på att det var tätörten som växte där. Hon liksom många andra visste att man gjorde långmjölk med hjälp av den.

Jag skriver ”gjorde” för man har inte lyckats återupprepa den tillverkningsprocedur som Carl von Linné (som är vårt tema för 2019!) beskrev i Flora Lapponica. Läs vad han skrev:

"*Norrlänningarnes kompakta mjölk eller tätmjölk, af andra kallad sätmjölk, är ett af Lapplands nybyggare och ännu mer i Västerbotten samt i nästan hela det öfriga Norrland mycket nyttjadt slag af mjölk, som erhålles på följande sätt: några färska, nyss plockade Pinguicula-blad, af hvilken art som helst, läggas i en sil, och den nyss mjölkade, ännu ljumma mjölken hälles däröfver*".

Men tätörten är i varje fall expert på att bryta ner infångade insekter med hjälp av enzymer som också kan användas som vegetabilisk ostlöpe.

Vid stranden finns en plattform för fågelskådning med bord och bänkar. Där fann vi en ny viloplats och en stund för en kopp kaffe och lite småprat. Jag varnade för att inta för många smörgåsar. Vid vandringens slutstation, Strandbaden, väntade en fisklunch. ”Bli nu inte mätta!” Tina visade vad vi kunde ägna oss åt i stället, stretchning av våra ansträngda muskler. Jag kan inte påstå att alla kastade sig ner på golvet och följde Tinas övningar. Men hon var duktig att föregå med gott exempel.

© Eva Marie Bramsved

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 17/2019: 23 oktober. Fest i vindskyddet. 22 deltagare. 8 km.

Området som vi nu kom in på är det forna skjutfältet med vägar lite kors och tvärs. Dessa vägar var just nu uppkörda efter den gångna helgens motortävlingar. Det var Trelleborgs Motorklubbs årliga rallysprint som ägde rum i lördags. Vid vår rekognosering då råkade vi bli vittne till evenemanget. Vi hoppades på att vägarna skulle återställas efteråt. Enligt falsterboborna i vår grupp hade detta redan skett med hjälp av vägmaskiner av olika slag. Sedan får naturen reparera resten till nästa år då tävlingen går av stapeln igen.

Vi gick ut i den mer inbjudande terrängen söder om de uppkörda *vägarna.* Där kunde vi åter uppleva den fina naturen med sand och växter av allehanda slag.

Falsterbobon Christina tog ledningen genom Strandbadens slingriga småhusbebyggelse. Här gick vi kors och tvärs på nära håll förbi invånarnas stugor och odlingar. Fast ingen var där nu förstås.

Till slut kom vi ut på vägen som ledde oss direkt till den fantastiska byggnad som Strandbadens museum mm utgör. Nybygget efter branden för 15 år sedan rymmer nu turistcenter, konstmuseum och restaurang på bottenvåningen och Naturum 50 trappsteg upp.

Men vi var väntade på restaurangen, 19 ätande lunchgäster som skulle få oss till livs fisken långa med olika delikata tillbehör. Kolla på bilden! Jag minns särskilt brynt soyasmör.

© Eva Marie Bramsved

ÄVENTYRSVANDRING 2019

Vandring 17/2019: 23 oktober. Fest i vindskyddet. 22 deltagare. 8 km.

Efter den mycket uppskattade måltiden besökte vi konstutställningen med material från naturen.

Sedan var det dags att ta bussen tillbaka till Höllviken.

© Eva Marie Bramsved